

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostają przedłożone następujące pytania prejudycjalne dotyczące wykładni art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów ⁽¹⁾:

- 1) Czy państwa członkowskie mogą przewidzieć przepis, który, tak jak przepis art. 246a § 1 ust. 1 zdanie pierwsze pkt 2 EGBGB, zobowiązuje przedsiębiorcę do udostępniania konsumentowi [nie tylko o ile jest dostępny, lecz] stale swojego numeru telefonu w ramach zawierania umów na odległość przed złożeniem przez niego oświadczenia o zawarciu umowy?
- 2) Czy użyte w [niemieckiej wersji językowej] art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/83/UE wyrażenie „gegebenenfalls” („o ile jest dostępny”) oznacza, że dany przedsiębiorca musi informować tylko o rzeczywiście istniejących w jego przedsiębiorstwie środkach porozumiewania się, a więc nie jest zobowiązany do założenia nowego numeru telefonu lub faksu lub adresu e-mail, jeżeli zdecyduje się na zawieranie również umów na odległość w swoim przedsiębiorstwie?
- 3) W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej:

Czy wymienione w [niemieckiej wersji językowej] art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/83/UE wyrażenie „gegebenenfalls” („o ile jest dostępny”) oznacza, że w danym przedsiębiorstwie istnieją już tylko takie środki porozumiewania się, które są rzeczywiście wykorzystywane przez przedsiębiorcę w każdym razie również do kontaktowania się z konsumentami w ramach zawierania umów na odległość, czy też istnieją w przedsiębiorstwie również takie środki porozumiewania się, które są dotychczas wykorzystywane przez przedsiębiorcę wyłącznie do innych celów, takich jak przykładowo porozumiewania się z podmiotami gospodarczymi lub organami władzy?
- 4) Czy dokonane w art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/83/UE wyczerpujące wyliczenie środków porozumiewania się w postaci numeru telefonu i faksu oraz adresu e-mail jest wyczerpujące, czy też przedsiębiorca może wykorzystywać również inne, tam niewymienione środki porozumiewania się, takie jak czaty internetowe lub telefoniczny system oddzwaniań, jeżeli w ten sposób zapewnione jest szybkie kontaktowanie się i skuteczne porozumiewanie się?
- 5) Czy przy stosowaniu wymogu przejrzystości ustanowionego w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2011/83/UE, zgodnie z którym przedsiębiorca w jasny i zrozumiały sposób udziela konsumentowi informacji o środkach porozumiewania się wymienionych w art. 6 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy, ma znaczenie, by informacja ta była udzielana szybko i skutecznie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 304, s. 64.

**Odwołanie od wyroku Sądu] (szósta izba) wydanego w dniu 7 września 2017 r. w sprawie T-451/15,
AlzChem AG / Komisja, wniesione w dniu 27 listopada 2017 r. przez AlzChem AG**

(Sprawa C-666/17 P)

(2018/C 112/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: AlzChem AG (przedstawiciele: adwokat A. Borsos, J.A. Guerrero Pérez, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uznanie odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zarzut pierwszy: naruszenie prawa i oczywisty błąd w ocenie dotyczące zastosowania ogólnego domniemania w związku z wyjątkiem odnoszącym się do ochrony celów dochodzenia Unii:
 - naruszenie prawa przez Komisję dotyczące zastosowania ogólnego domniemania w związku z zastosowaniem wyjątku od żądania dostępu do konkretnych i określonych wcześniej istniejących dokumentów;
 - naruszenie prawa przez Komisję dotyczące ochrony celów dochodzeń w toku w związku z żądaniami dostępu do konkretnych i określonych wcześniej istniejących dokumentów;
 - naruszenie prawa przez Komisję i oczywisty błąd w ocenie dotyczące nadrzędnego interesu publicznego polegającego na ochronie prawa do skutecznego środka prawnego (artykuł 47 Karty praw podstawowych), oraz
 - naruszenie prawa przez Komisję dotyczące zastosowania podstawowego prawa dostępu do dokumentów (art. 42 Karty prawa podstawowych).
- 2) Zarzut drugi: naruszenie obowiązku uzasadnienia odmowy udzielenia dostępu do jawnej wersji dokumentów w lokalach Komisji.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 30 listopada 2017 r. – Planet49 / Bundesverband der Verbraucherzentralen und
Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.**

(Sprawa C-673/17)

(2018/C 112/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Planet49 GmbH

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy mamy do czynienia ze skuteczną zgodą w rozumieniu art. 5 ust. 3 i art. 2 lit. f) dyrektywy 2002/58/WE ⁽¹⁾ w związku z art. 2 lit. h) dyrektywy 95/46/WE ⁽²⁾, w sytuacji gdy przechowywanie informacji lub dostęp do informacji, które są już przechowywane w urządzeniu końcowym użytkownika, są dozwolone na podstawie domyślnie zaznaczonego okienka wyboru, które użytkownik musi odznaczyć w celu odmowy wyrażenia zgody?
- b) Czy na stosowanie art. 5 ust. 3 i art. 2 lit. f) dyrektywy 2002/58/WE w związku z art. 2 lit. h) dyrektywy 95/46/WE ma wpływ fakt, że przechowywane lub pobierane informacje są danymi osobowymi?
- c) Czy w okolicznościach określonych w pytaniu prejudycjalnym 1 a) została wyrażona skuteczna zgoda w rozumieniu art 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/679 ⁽³⁾?